

Programa

- Apel·les Mestres** *Camí de la font* [Carme Sansa]
Confidència [Lluís Sintes]
Quin mal hi ha? [Carme Sansa]
Bosc endins [Lluís Sintes]
Minuet [Carme Sansa i Lluís Sintes]
- Enric Morera** *La Paula en té unes mitges* [Carme Sansa]
Text: P. de Taverner
L'oreneta [Lluís Sintes]
Text: Josep M. Sagarra
- Frederic Longás** *Cançó de traginers* [Lluís Sintes]
Text: Josep M. Sagarra
- Joan Viladomat** *El vestit d'en Pascual* [Mone]
Text: J. Misterio
- V. Quirós** *Foxtrot de l'ombrel·la* [Mone]
Text: Enrique Nieto de Molina
- Josep M. Torrens** *Si els pinguets m'arrepingo* [Carme Sansa]
Text: A. Roure
- Josep M. Mestres Quadreny** *Sopar d'amor* [Mone]
Text: S. Bonavia
- Josep Santpere** *La cançó del gosset* [Carme Sansa]
- Josep M. Torrens** *Remena nena* [Mone]
- I. Casamoz** *Jo vull ser Miss* [Mone]
Text: J. Misterio
- J. Costa** *Thuton Jhama* [Mone, Carme Sansa i Lluís Sintes]
Text: M. Sugranyes
- J. Vidal** *On mengen dos, menges tres*
(adaptació de La Trinca) [Mone, Carme Sansa i Lluís Sintes]
Text: Maria Aurèlia Capmany
Marieta Romancera
[Mone, Carme Sansa i Lluís Sintes]
Text: Maria Aurèlia Capmany
- J. Ferrat** *Quan no se sent el temps passar* [Carme Sansa]
(adaptació de J. M. Mainat)
- Josep Maria Martí** *Cançó de les quatre llunes* [Carme Sansa]
Text: Jaume Vidal-Alcover
- Popular** *L'auca de la Piti* [Carme Sansa]
Text: Maria Aurèlia Capmany
- Popular** *Cançó de la dona emancipada* [Carme Sansa]
Text: Jaume Vidal-Alcover
- F. Codoñer** *El contador* [Mone]
- Josep M. Mestres Quadreny** *La corbatera* [Mone]
Text: S. Bonavia
- J. Allulda** *Las castañas* [Mone]
Text: S. de Pincia
- Josep M. Mestres Quadreny** *Adelgácese* [Mone, Carme Sansa i Lluís Sintes]

Gran Teatre del Liceu

Remena nena

Remena nena

Solistes
Mone
Carme Sansa
Lluís Sintes

Piano
Pep Pladellorens

Clarinet
Ferran Oltra

Contrabaix
Ferran Cubedo

Concepció i direcció d'escena
Marta Momblant Ribas

Direcció musical i arranjaments
Pep Pladellorens

Il·luminació
Kiko Planas

Col·laboració pel vestuari
Javier Sanz

Confecció vestuari
Germán Miranda

Agraïments

Jordi Coca, Miquel Porter, Núria Feliu, Josep Anton Codina, Emili Gasch, Herman Bonnin, Antoni Parera Fons, Guillermina Motta, Miquel Badenas, Jaume Tribó, Josep Barnet, Pablo Dalmases, Lluís Permanyer, Josep M. Cadena, Joan Estrada, Judit Rafel i Tito Sánchez.
Muntsa Alvarez, Jordi Riera i Maria Parras de l'Institut del Teatre.
Josep Feliu i Ramón Suñé de la Fonoteca Nacional de la Biblioteca de Catalunya.
Radio Nacional de España a Catalunya.

Amb el suport de:

Freixenet **COBEGA**
Fundación Coca-Cola España

Temporada 2003-2004
Foyer del Gran Teatre del Liceu
Divendres, 21 de maig, 22.00 h
Dimarts, 25 de maig, 22.00 h

A l'esquerra:
tres imatges de Raquel Meyer.

De dalt a baix:
Derkas travestit com a
Raquel Meyer; Raquel Meyer;
Josep Santpere
(al porta-retrats) i Alady.

Fons de l'Institut del Teatre
de Barcelona.

...i la barreja surt més bona

Remena nena és el títol d'un dels cuplets del vodevil *La reina ha relliscat* amb què l'any 1932 debutà Rosa Hernaez, esposa del gran «Papitu» i mare de Mary Santpere. Amb aquest títol s'ha volgut fer un viatge a partir de la cançó catalana popular culta, la travessia d'un gènere teatral i musical que ha deixat petjada fonda al nostre país, sobretot a la nostra ciutat. I ens aturarem al cabaret literari de M. Aurèlia Capmany, que ens parlarà amb humor d'un dels seus temes majors, descrit per l'intel·lectual i cronista Sebastià Gasch: «la dona, en tant que ens social».

Un homenatge a l'aroma de la picardia i la gosadia, de l'atrement i de la denúncia social, de la seva clamor i la seva decadència, de tants teatres i figures barcelonines, des d'Eldorado, l'Espanyol, El Molino, la Cova del Drac i la Cúpula Venus; a la Bella Dorita, l'Helena Jordi, la Mistinguett i la Raquel Meyer, fins a arribar a Núria Feliu, Guillermina Motta i...

Cronistes i intel·lectuals de l'època i d'ara han parlat de l'impacte del gènere i la seva escumjant vida:

«És notori un moviment d'interès al voltant del cuplet català, el cuplet de la immediata postguerra del Catorze. Els autors dels cuplets catalans, amb totes llurs limitacions, era evident que s'apropaven al poble, que paraven l'orella a la poesia i al prosaisme del carrer, enfront la cançó farcida de tòpics melodramàtics i rebregats que aleshores triomfava en els escenaris. El secret de l'èxit esclatant del cuplet català, més que en els mèrits artístics, cal cercar-lo en el seu valor arquetípic: tota una ciutat, en un moment donat de la seva història, s'hi va veure reflectida. La cançó lleugera, en comptes d'evocar-li drames i costums exòtics, li parlava de les quotidianes penes i alegries, de les festes populars, dels problemes i les il·lusions de la joventut, del que es feia a casa i al carrer»

SEMPRONIO

«Les cançons més representatives d'un gènere escènic de gran tradició popular a casa nostra —la comèdia musical—, un gènere considerat «menor» però fascinant per qui, del teatre, s'interessa especialment per la comunicació que s'estableix entre l'escenari i el públic [...]: un públic entusiasta, perfectament identificat amb una producció escènica que podia, per uns anys, expressar-se sense traves i parodiar sense embuts»

JORDI TEIXIDOR

«La Barcelona dels anys vint i trenta, la Barcelona d'entre les dues guerres, no parava de sorprendre'ns. [...] La Barcelona nocturna era famosa arreu arreu. Va fer córrer pertot rius de tinta i va motivar la despesa de tones de paper. Principalment a França, de l'antic imperi del cabaret de Montmartre, entre els literats àvids d'emocions fortes i de pintoresc acolorit amb anilines»

SEBASTIÀ GASCH

«El Paralelo era distinto a todas las horas, en todos los meses, en todas las estaciones. A eso iban al Paralelo las gentes de otros distritos: a divertirse. Todos iban allí con más miedo de que les vieran que vergüenza de verse ellos mismos»

ÁNGEL ZUÑIGA

Història del cuplé

«El Paral·lel fou, però, el camp propici, ben conreat, on el vaudeville pogué arrelar i prendre ufana, amb tota llibertat i sense destorbs ni entrebancs, per espai de vint-i-cinc anys llargs. Helena Jordi i Margarida Xirgu, aquesta amb la cooperació de Josep Santpere, donen l'entrada del vaudeville al Paral·lel»

JOSEP CURET

Història del teatre català

«Hi ha una infinitat de persones que cultiven una idea dramàtica i brillant a propòsit del què és i deixa de ser la vida als cabarets. Se'ls imaginem com uns caus de colorida perversió, on els set pecats capitals, agafats de la mà, no paren de ballar-hi una eterna farandola infernal»

JOSEP M. PLANES

Nits de Barcelona

«A partir de 1968, la Cova del Drac serà la seu de la programació amb més continuïtat i èxit d'espectacles de cabaret literari, amb una companyia, que acabarà anomenant-se Ca-Barret, el seu director escènic, Josep Anton Codina, i dos autors preferents: Maria Aurèlia Capmany i Jaume Vidal-Alcover. Van crear una escola d'interprets tot especialitzant-se en el gènere amb molt bons resultats, especialment Carme Sansa»

GUILLEM JORDI GRAELLS

El teatre de cabaret de M. Aurèlia Capmany

MARTA MOMBLANT RIBAS